

Sliekaw i Smörgåsholmen.

För var det ju alltid svårt för folk,
när det kom några smittoramma sjukdomar.
Se då dog det ibland ut hela familjer.
I Spinkamälen var det ett folk som hade
10 barn. - 3 dog rätt tidigt, sen kom
det difteri o. då dog det 3 så de begravdes
denne ene lördagen o. 3 så de begravdes
lördagen efter. Och så var det 1 kvar.

För många år sen var det en sjukdom
som gick, o. folket dog i massor både gamla
o. unga. Då fick de för sig att det
skulle hjälpa, om de grov ner en människa
ska levandes så var det några som en
dag fick se en ensam flicka som gick
o. åt smörgås på vägen mellan Nydala o.
Brigtad. Henne tog de o. grov ner jorden.

fort.

3617

Och att det är sant, vet en, för det
finns en tid mellan Spånarp o. Boe-
stad, som de kallas för Suirogåsalia.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Småland
Västera
Vrigstad
sept. 1932

3617

Gent. Ed Johanson
Ber. Fleming andreas
Född 1853 i Vrigstad

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Var det någon som ödde sig ute, så
han körde ihjäl sig eller så, lå' de all-
tid opp ett bil det var en som bodde
strax intill värd som var ute o. körde
s. kom under lasset, så hann dog jag
kom dit o. en kuckt var där också o.
han fick fall i en kaper med sten som
han lå' opp där han hade ött sig. så
kom broren till den som körde ihjäl
sig o. skulle hämta honom, men han
var så rädd att den döde skulle göra ho-
nom något, så han torde inte kora
huru liket själv.

Seu skulle alla som gick förbi
där offra en kuckt eller en sten för
att den döde inte skulle skada dem.

3617

forts.

Men gjorde de inte det kunde både
de o. deras öb få ousavhonom När de se
hade järd både tillräckligt högt brände
de opp det.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

Om drottning Kristina.

En drottning var det som var så hemskt ful, hon hade riktigt som ett skräpansikte, så det var ingen som ville när henne. Jag tror det var drottning Kristina

En garvare var det som slog vad med några andra, han var verkligen rädd för det ena eller det andra att han skulle gå in till henne. Han när det kom till kritan så gav han sig i väg, så knuckig till modet blev han, när han såg, hur hon såg ut.

En annan var det hon försökte få att gå in till sig. Det var också
forto.

forts.

3617

i Svenerum på en resa, men han
ville inte göra det då tog hon och
lät gälla honom, s. sin fick han
rida på en häst lika fort som de
körde. Men när de kom skax innan
Bjirstad, då föll han av hästen o.
var död. Och efter det att hon vredga-
des på honom kallas socknen Bjirstad.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6